

VIVANT ZDRAVKAŘI!

Časopis budoucích zdravotníků a sociálních pracovníků

70 let školy

PROSINEC 2021

Ač věkem už ne zrovna nejmladší, duchem stále mladá! Ano, taková je naše škola. Za dobu její existence jí prošly stovky studentů, dnes zdravotníků či sociálních pracovníků. A když škola slaví ty kulatiny, hned na začátku letošního školního roku dostala dárek – nové webové stránky. Ty se postupně zaplňovaly a stále zaplňují. A kromě nové grafické podoby a nových informací přinášejí ještě jednu novinku - INSTAGRAM! A tam to opravdu žije! Chcete se dozvědět nejnovější informace o škole? Chcete vidět, co si o škole myslí její žáci? Chcete se dozvědět o jejich úspěších? O akcích? O tom, co vymýšlejí a podnikají žáci i učitelé? O tom, že jsme byli v televizi? Čtete nejen naše stránky, ale i školní Facebook, sledujte Instagram! A o tom, jak vidí školu a svět okolo sebe naši žáci, si můžete přečíst v tomto minivydání školního časopisu. I jeho starší články najdete na školním webu. Tedy zde: www.zdrskolafm.cz

Proč jít studovat právě Střední zdravotnickou školu ve F-M?

Přečtěte si několik názorů žáků naší školy.

Studium na naší škole má vysokou úroveň. Člověk si ale musí uvědomit, že je tato škola psychicky i fyzicky náročná a není pro každého. Vydala jsem se na ni, protože mě baví pomáhat lidem a zachraňovat jim životy. Můžeme si vybrat, jaký obor tu chceme studovat, zda obor Praktická sestra nebo obor Sociální činnost. Vybrala jsem si obor Praktická sestra, protože jsem chtěla chodit na praxi do nemocnice. Studium je možná složitější, protože máme hodně odborných předmětů, ale alespoň poznávám více své tělo, hlavně jak funguje.

Na naší škole je skvělý kolektiv, učitelé jsou milí, když je potřeba, tak jsou i přísní, ale to je v pořádku, protože tak nás více naučí. Po dokončení studia se můžeme stát praktickou sestrou, nebo jít studovat na vysokou školu. To povolání bude mít ale vždycky budoucnost. Doporučuji tuto školu všem, kdo se nebojí komunikovat s lidmi a pomáhat jim.

V. K.

Být sestrou je krásné povolání, ale i velká odpovědnost. Je to spíš posláním než zaměstnáním a není úplně pro každého. Mnoho studentů se bojí na zdravotku jít, bojí se totiž pochybení v praxi. Strach má každý, ale nesmíme mu dovolit

zvítězit nad námi a zabránit mu tak ve splnění svého snu.

Kromě praktické části se během studia dozvíte mnoho faktů o lidském těle a poznáte jej tak dobře, že pochopíte i to, co jste si dosud nedokázali vysvětlit. Na zdravotnickou školu mě přivedla touha pomáhat lidem, a i když jsem nikdy nebyla komunikativní, teď ani nemohu uvěřit, že po několika dnech v nemocnici je tomu jinak. Příjemný personál i trpěliví pacienti ve mně vyvolali pocit klidu, díky němuž jsem si jistá, že jsem si vybrala dobře.

S. K.

Ptáte se, proč studovat zrovna u nás? Řeknu hned několik důvodů. Naše škola má hned dva obory a ty si vybereš ten, který tě bude bavit. Budeš mít stoprocentní uplatnitelnost na trhu práce. Během studia máš možnost absolvovat i praxi v Německu. Je to sice malá škola, ale rozhodně se ti tu bude líbit, je tu příjemná rodinná atmosféra. Přejď se i ty na naši školu a buď součástí naší rodiny. Těšíme se na tebe!

K. M.

Základka, nebo SZŠ F-M?

Přečtěte si, jak žáci prvního ročníku srovnávají výuku na základní škole se studiem u nás.

Základní, nebo střední škola? Přemýšlím už chvíli, ale abych pravdu řekla, mám v to stoprocentně jasno! Je to střední škola, základní škola té střední nesahá ani po kolena. Ať už je to výukou, chováním učitelů

k žákům nebo školou samotnou, střední je lepší. Mnoho mých spolužáků by se sice na základku vrátilo, ale já hned vysvětlím, proč to cítím zrovna tak.

Jednou z prvních věcí, proč si myslím, že střední je lepší, je určitě to, že mě střední škola opravdu moc baví, dává mi přesně to, co jsem potřebovala, málo matematiky a fyziky, dost češtiny a humanitních předmětů. Dále máme skvělý kolektiv, tolik podpory, laskavosti a legrace jsem snad ještě v žádné třídě nezažila. Jedním z dalších důvodů jsou určitě učitelé, úplně jiní lidé než na základní škole. Naši současní učitelé s námi jednají většinou jako se sobě rovnými, dávají nám přesně to, co je pro nás důležité, alespoň já to tak cítím. Krásně vysvětlují a hlavně tomu opravdu rozumí a jsou na svůj předmět opravdu zaměřeni. I díky učitelům mi lépe vyhovuje střední škola. A posledním důvodem je vedení a otevřenost naší školy. Na základce nebylo tolik otevřenosti vůči žákům, nikdo s mnoha věcmi nemohl hnout, na střední škole si však vyslechnou naše názory a snaží se najít řešení či alespoň nějaký kompromis.

Střední škola mi tedy velice vyhovuje, neměnila bych, i když je to někdy makačka. Jít studovat na SZŠ ve Frýdku-Místku je jedno z nejlepších rozhodnutí vůbec, jsem velice ráda tam, kde jsem. Hlavně díky úžasným spolužákům, učitelům a

také vedení. Děkuji za tak úžasnou a pro praxi výbornou školu.

M. Ž

Abych pravdu řekla, víc se mi líbí na střední škole. Sice je tu více učiva, ale nevádí mi to, protože jsem si tuto školu sama vybrala a nikdy jsem neuvažovala o jiné, takže radši se toho naučím víc, ale bude mě to bavit, než abych se učila méně věcí, ale nudných.

N. V.

Učitelé tady mají úplně jiný přístup k žákům než na základce. Vykaj nám, což je pro mě velká změna, oslovují nás jménem, snaží se nám více porozumět. Na základní škole to bylo spíše o tom, co ten učitel řekne. To byla pravda. Ale tady na střední nám to vysvětlí a pak se ptají, jak to chápeme my a popřípadě nám to dovysvětlí. Prostě chtějí, abychom tomu co nejlépe rozuměli. To je fakt super, začala jsem více chápat učivo. Na střední je to těžké, o tom žádná, ale učitelé to učení tak zpříjemňují, že je to i zábava. Tahle střední škola je podle mě fakt dobrá, má dobré učitele i plnou výbavu (třeba počítače, projektor, odborné pracovní...).

M. K.

Přestávky. Nikdy před tím bych nevěřila, že jsem schopná za 5 minut vyběhnout 3 patra, najít správnou učebnu, a dokonce si i nachystat věci na hodinu. Není to nějaký světový rekord? V Guinnessově knize rekordů bych se krásně vyjímala!

A. H.

Moje (nejen) první praxe

Přečtete si jaké dojmy a zážitky si naši žáci odnášejí z praxe.

Na tu pravou a nefalšovanou praxi jsme nastoupili teprve před dvěma měsíci, i tak si to pamatují, jako by to bylo včera. Nervózní jsme byli všichni už několik dní předem, ale věřili jsme, že nás naše paní učitelky připravily velmi dobře na to, co nás čeká.

Ze simulovaných hodin praxe v klidných učebnách jsme nastoupili na rušné oddělení a koukali se překvapeně snad úplně na všechno. Nicméně hlavní bylo, že nás za dvěma pokoji čekali opravdoví živí pacienti.

„Pojďte si zkusit změřit tlak a teplotu,“ řekla naše paní učitelka, když se vrátila z konzultace se sestrami. Všichni jsme se na sebe podívali. A je to tady! Musíme jít, vejít do pokoje, pozdravit, představit se a opravdu začít pracovat s pacientem...

H. P.

Zpočátku jsme na praxi dělali jen lehké úkony, jako je měření tlaku, teploty. Ale postupem času jsme zkoušeli už úkony odbornější, jako je aplikování injekcí, chystání infuzí, měření glykémie. A tou dobou mě to začalo opravdu bavit a naplňovat. Věděla jsem, že je to něco, co chci v budoucnu dělat.

Během praxe jsem zažila moc hezkých chvil, kdy pacienti byli vděční za to, že se o ně staráme a nasloučáme jim. Ale na druhou stranu tam byly chvíle, které už tak radostné nebyly. Asi nejvíce mě ranila a šokovala smrt jedné pacientky, o kterou jsem se ještě den před její smrtí starala. Ale s tím jako zdravotník počítat musím. Smrt je součástí

života a v některých případech i vysvobozením z těžkých bolestí a utrpení.

Ale přesto, že je povolání sestry psychicky i fyzicky náročné, jsem pyšná na to, že tohle povolání budu v budoucnosti vykonávat.

A. A.

Praxe je pro mě úžasným předmětem. Ukázala mi, jak člověk může pomáhat lidem. Letos na jaře a v létě jsem několik měsíců pracovala na v nemocnici na odděleních ARO a NIP. Byla to pro mě skvělá zkušenost zkusit něco nového a hlavně pomoci lidem, kteří byli po nemoci covid nebo po těžké operaci. Nejhorší bylo, že nemohli mít žádný jiný kontakt než nás, zdravotníky. Měla jsem možnost si povprávět s mnoha pacienty a získala tak neocenitelné zkušenosti. Ujasnila jsem si v té době, co od života chci a jakým směrem chci jít dál.

S. B.

První praxe byla dnem, na který jsem se těšila od chvíle, kdy jsem na tuto školu nastoupila. Pořád jsem přemýšlela, jaké to asi je, jak to v nemocnici chodí, jak mi to půjde a hlavně jestli mě to bude bavit. Uvažovala jsem: Vybrala jsem si správně?

Odpověď na tuto otázku jsem brzy zjistila. Přišli jsme na oddělení a mé srdce bušilo jako o závod. Stála jsem tam v sesterském oblečení a rázem jsem měla pocit, že sem patřím. Nemyslete si ale, že jsem se nebála! Netušila jsem, co mě na pokoji čeká, jak se ke mně budou pacienti chovat a hlavně jak s nimi budu mluvit. Najednou jsem se ocitla před dveřmi prvního pokoje s tlakoměrem v ruce a už nebylo cesty zpět. Hluboce jsem se nadechla a vydechla a vešla jsem dovnitř.

Všechny muže v pokoji jsem mile pozdravila a informovala je, že jim jdu změřit tlak. Pánové byli moc hodní a ze mě díky tomu opadnul stress. S každým dalším pokojem se mi ruce méně klepaly a já si začala být jistější. Dokonce jsem si uvědomila, že mě to opravdu baví! Jsem vděčná, že jsem si tuto školu vybrala a že můžu lidem pomáhat, když se necítí dobře. Na každou praxi chodím s nadšením a vím, že každý týden se ze mě stává lepší sestra.

K. D.

Dopis Ježíškovi

Co by si naši žáci přáli od Ježíška, kdyby měli chtít jen jednu věc, a to nesobeckou, nekonzumní povahy a prospěšnou lidem okolo?*

Mým největším přáním je, aby byli lidé šťastní. Protože když jsou lidé okolo mě šťastní, jsem šťastná i já. Je to úžasný pocit, když víte, že i přes všechno zlé, co prožili, jsou lidé šťastní. Co všechno se stalo v jejich životě jinak, než chtěli! Přesto dokážou být šťastní. A ani já si bez štěstí nedokážu představit svou budoucnost.

Chtěla bych, aby svět byl bezpečné místo pro všechny. To znamená, že by neexistovaly žádné války, nebyli by žádní vrahové, násilníci, lupiči ani bezohlední lidé.

Mnoho lidí nemělo v posledních dvou letech možnost trávit s některými členy své rodiny čas. A mnozí už tuto možnost bohužel nikdy mít nebudou. Myslím, že jsme si všichni uvědomili malou hodnotu hmotných věcí a vážíme si především času, zdraví a lásky. A tak mám přání, aby všichni mohli strávit alespoň tyto Vánoce s někým blízkým,

obklopeni láskou.

Mým velkým přáním je zmírnění epidemie. Nemoc covid připravila řadu lidí o práci, druhým zase práci ztížila, např. zdravotníkům. Ovlivnila i rodinné a přátelské vztahy a někteří utrpěli i ztrátu svých nejbližších. A tak si přeji, aby to skončilo.

Milý Ježíšku, obracím se k tobě po roce opět se stejným přáním. Pod stromečkem nechci najít drahé dary, které mě budou dělat šťastnou jen na chvíli, než se ztratí, zničí nebo mě jednoduše omrzí. Co bych si moc přála, je konečně nalézt sebe samu, nalézt v lidech kolem mě pocit bezpečí, pochopení a důvěry. Přestat utíkat před sebou, před mnohými svými myšlenkami a pocity, ale volně se nadechnout a je si vykračovat vstříc neznámu.

Přeji si, aby si lidé vážili sebe i druhých a přestali lidem kolem sebe ubližovat.

Chtěl bych dát lidem stejná práva. Aby lidé nepohlíželi na někoho jinak jen na základě jeho barvy pleti či sexuální orientace. Zajímalo by mě, kde berou lidé tolik nenávisti vůči ostatním, když jsme přitom uvnitř všichni stejní. Je mi smutno z toho, kolik lidí odsuzuje ostatní až tak, že jim dokážou fyzicky ublížit, také na sociálních sítích vídávám, jak ošklivě lidé dokážou psychicky ublížit druhému.

Milý Ježíšku, přeji si, abys do světa přidal více lásky a ubral nenávist.

Přála bych si, aby zmizelo všechno zlo na světě. Zlo přináší na svět jen to, že si lidé vzájemně lžou, urážejí se, šikanují, ztrácejí vzájemnou úctu a respekt.

